

(המשך מעמוד 39)

צריכות השכלה. הנה, שרה דורון, הגי' עה כסוף לכנסת. כשצ'צ'ולונה תופיע, תהיו מנוגד סים. אל תצעקו לה. רוצים את זילבר מן' ממילא זה לא יעזור לכם, אני לא אהפסט אפילו אם תתחננו. רקות ספורות לפני שעלתה צ'צ'ולונה לכמה אמר זילברמן עוד: "אני לא חושב שהייתי נענה לה אם הייתה מבקשת. אולי רק כדי ללמוד תרגילים חדשים. אבל אשתי יותר יפה ממנה, ואני מעדיף את אשתי."

כשצ'צ'ולונה עלתה לבימה והתחיי לה לשיר, התקרבו לבימה עשרות גבי רים. הנשים נותרו לשבת מאחור. כעיי גיים פעורות הם הביטו כפלא. "זו, אתה מסתיר לי את כל הבית'חרושת"? צעק צופה נמוך לצופה גבוה ממנו. "יואה, איזה בלורית שיש לה!" אמר נער מתגבר. "יופי של מנוע יש עליה," אמר צופה צעיר.

ההערות המשיכו לקלות. צלפ'מע ריב ניסה לתפוס צילום שלה מהגב. "עורך מעריב נתן הוראה שלא לצלם את שדיה," סיפרו עיתונאים מעיתון מתחרה.

● שרמוטה גדולה

ב יום הראשון תוכננה לגברת הראשונה של הפרונו נסיעה לקריית'קודש ירושלים. בשעה 12 היא

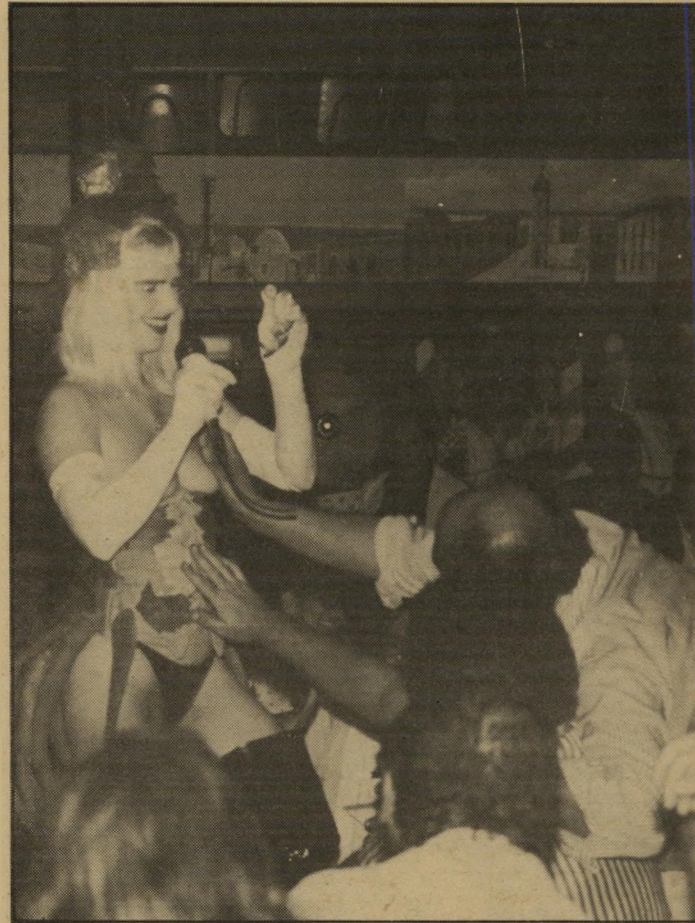
הגמל רק נושא את צ'צ'ולונה על גבו, ולא משמש לה לשום צורך אחר. היא מחייכת במיקצועיות לצלמים, מסיימת להצטלם, ונכנסת למכונית. הערבי בעל הגמל המום. הוא אינו יודע מי זאת צ'צ'ולונה, והתפלא לראות כל-כך הרבה צלמים עטים על הבלונדית. אבל הוא התפלא יותר שהבלונדית ירדה מהגמל, נכנסה למכונית, ולא שילמה לו את חמשת השקלים המגיעים לו.

רק אחרי שהסבירו לו שהבלונדית הזו היא "שרמוטה גדולה", הוא התרצה, ורץ לספר לחבריו. מהפגישת עם הגמל המשיכה לכותל, למרות האזהרות הרבות. "אני רוצה לבקר שם ולשים פתק", אמרה. השינועים לא עזרו.

ככניסה לכותל התנפלו עליה חיילים וביקשו להצטלם איתה. היא, כרגיל אינה מסרבת. מתחבקת, מנשקת והמצלמות מתקצקות. חייל אחד, שסירב לשחרר אותה מחיבוקו, אמר לה באנגלית עילגת: "אני אשמור עליך, אל תפחרי כאן."

כשתקרבה לעזרת'הנשים, החלה מהומה. מעזרת'הגברים קראו לה להס' תלק מהמקום הקדוש. "שיקסע, פרוי צה!" צעקו לה. אך: השיקסע האמיצה לא נבהלה מהצעקות, והמשיכה לכיוון הכותל. החרדים מעזרת'הגברים החלו להעף כסאות.

הבהלה בקרב הפמליה של צ'צ'י

כסף לאוף צ'צ'ולונה האיטלקיה נהגה כרקדנית המזרחיות, הרומזות לקהל להדביק שטרות כסף לגופן. הקהל הישראלי לא נשאר אדיש לרמזים, ושטרות רבים הודבקו לגופה העירום.

לינה היתה רבה. כולם רצו לחזור למי כונית, ורק צ'צ'ולונה התעקשה להמי שיד' לכותל.

אחרי שהתעופפו עוד כמה כסאות, נאלצו לפנות אותה משם בכוח.

כשהיא מאוכזבת ועייפה, נסעה לכי' נסת. גם לשם לא נתנו לה להיכנס, ולכן היא ניגשה למנורה. הגדר המקי' פה את המנורה הפריעה לצ'צ'ולונה להצטלם. קפיצה קלילה — והיא כפי' גים. היא שוענה על המנורה, סמל'המי דינה, ונופפה בתנועת'יו, לאות'ניצחון.

לא ברור בדיוק את מי היא ניצחה. משם המשיכה צ'צ'ולונה להופעה האחרונה בתל-אביב.

בשוכה האיטליה, היא מצוידת כי גיורי'עיתונים בהם היא מופיעה בעמור דים ראשונים, בתצלומים רבים באת' רי'תיירות חשובים בארץ, ובעוד כמה עשרות אלפי דולארים שהתוספו לחשי' בו'הבנת שלה. וזה, כעצם, העיקר.

ערוך פרוץ

(המשך מעמוד 7)

בוועד עיתונות'הפקה. מיספר העיתור' נאים שבתוכם קטן בהרבה. בין אלה שקיבלו את התואר "עיתונאי" יש גם הרבה מזכירות, עוררי'הפקה, תחקי' רנים, ובעלי מיקצועות אחרים, גם כאלה שאינם קשורים באופן ישיר לעיי' תונות.

אלה מעוניינים בשקט תעשייתי, מעדיפים שהמצב ימשיך כפי שהיה, הסטטוס שלהם, לא ישתנה ושאיש לא יקבע להם מיכסות'עבודה. שמימילא אין להם כל כוונה לעמוד בהן.

אלה היו גם האנשים שבימים האחרונים התחילו להתמרמר על התארכות השביתה. הם אינם מעזים לדבר בקול רם, מתוך חשד שמצבם ישתנה לרעה. הם גם יודעים, כרוכם, שהם יהיו בין הראשונים שיופיעו ברשימות המפוט' רים, כשמישהו יחליט לעשות סדר יסודי ועמוק ברשות.

אורי פורת, מצידו, מבין, מאז שנכנס לתפקידו, שברשות שורר ברדק נוראי. הדברים הגיעו לא פעם לידי קיצוניות. זה קרה בעת מילחמות הטכנאים (חוי קוקה וציון סוורי המפורסמים), זה קרה בעת הנסיון המביך לבחור מנהל' טלוויזיה, נסיון שנמשך חודשים ארו' כים והאיר מצד אחר את המתרחש בר' שות.

הסמל היותר בולט של הברדק הוא מצלמות האי-איי-ג', המונחות כבר יר' תר ממשר שנים במתפיה-הטלוויזיה ואינו מופעלות בגלל סיכוסים שונים ומשונים.

יצחק נבון, השר והממונה על רשות' השידור, אינו מחליט. כבר חודשים ואינו מנסה לפתור את בעיית הוועד' המנהל שאיננו, כבר חודשים שהוא דוחה מינוי יו"ר חדש לרשות. גם בסיכ' סוך הנוכחי לא החליט בעצם.

נציגי ועד'העובדים, המכונים גם הם שיש לערוך ברקבית יסודי, פנו אליו וביקשו שיקים ועדה בלתי-תלויה, שתבדוק את המצב הכולל ברשות. ותקבע נורמות עבודה חדשות וכללי' חלטורות ברורים, שתנסה לקבוע דרכי ייעול. הם מצידם, מוכנים אף לפיטורי' עובדים מיותרים.

נבון הסכים לדעתם של העובדים, והודיע להם שיעלה את דרישתם כי' שיכת'הממשלה ביום הראשון. במהלך השיחות הועלו אף שמות של אנשים שישמשו בוועדה. העובדים הסכימו לחזור לעבודה אם תוקם ועדה, ואם ייקבע לה זמן עבודה מוגדר.

אך משהגיעה ישיבת'הממשלה, הת' ברר שנבון חזר בו מעניין הוועדה, והחליט להעלות בממשלה את התיקון לחוק שיאפשר לוועד'המנהל לסגור את הרשות בכל מיקרה שייראה לו. ברור שהחלטה כזאת פירושה אי' החלטה. ההחלטה שהתקבלה בממשלה היתה להעביר את העניין לוועדת' שרים לענייני-חקיקה. כלומר, הדברים לא ישיפיעו על המשבר הנוכחי.

ובינתיים, במהלך השביתה הארוכה, היתה התכתשות כמעט-יומית בין פורת לבין העובדים.

אורי פורת ניסח מיסמך בו שישה סעיפים, וטען שזה הבסיס היחירי לחי' זרת העובדים לעבודה. סעיפי המיסמך נגעו לרוב הבעיות ברשות.

העובדים, מצידם, טוענים שלפורת אין תוכנית מוגדרת, וגם אילו היו מס' כימים לסעיפים שבמיסמך, אין מאחר' ריו דברים ברורים, לפיהם יוכלו לקבוע סידרי'עבודה חדשים.

הם גם יודעים להסביר כי חלק מרד' רישותיו של פורת אינן בנות-ביצוע.

ביום השני בבוקר הגישו העובדים לפורת מיסמך מטעמם. מיסמך זה, הכולל שיבעה סעיפים, חופף בשלושה מהם את שלוש משש הנקודות של פורת. זה היה בסיס לתחילתו של משא' ומתן ראשון בין הצדדים, אחרי יותר מ'20 ימי-שביתה.

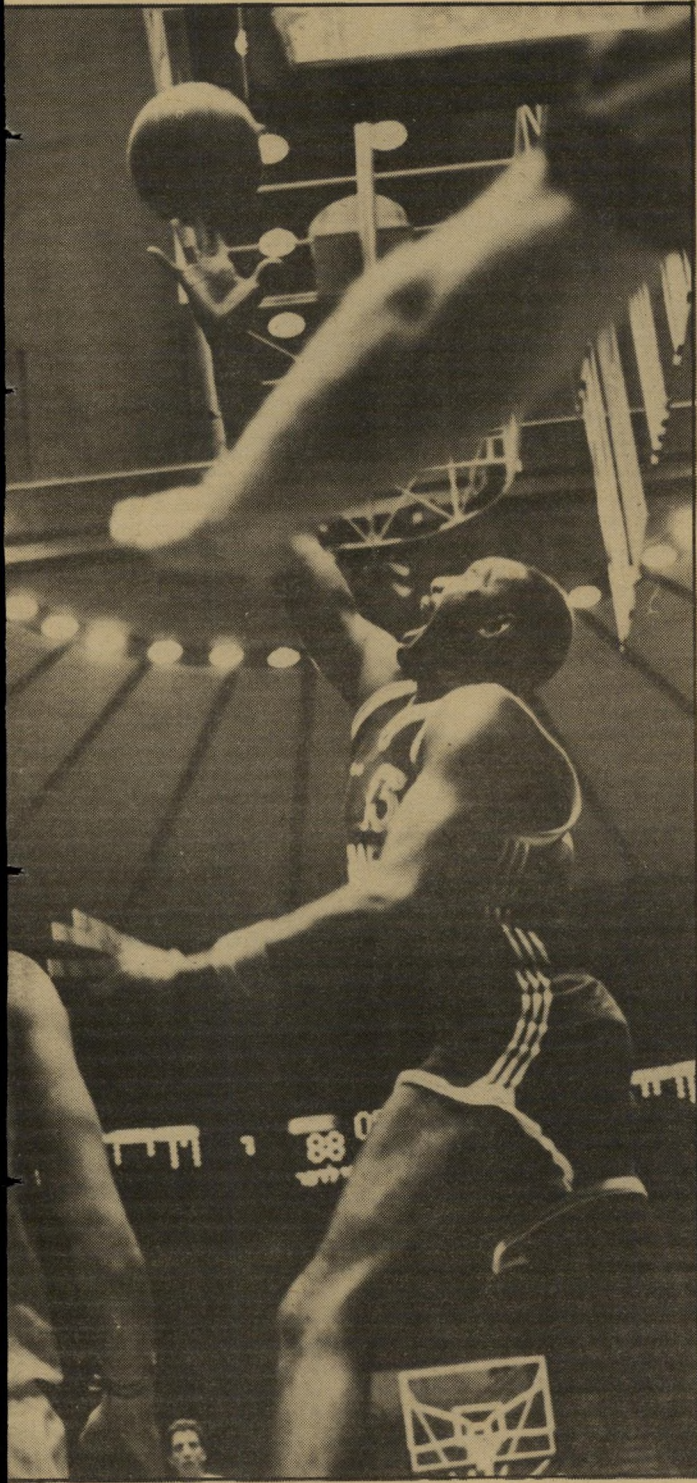
כרגע ברור ששני הצדדים רוצים לסיים את השביתה ולהרש את השי' דורים. פחות ברור כרגע אם המשא' ומתן המתנהל אכן יוביל לעשיית סדר יסודי, שבו יקבעו נוהלי'עבודה חד' שים, פיטורי' עובדים מיותרים, כללים לחלטורות ודרכי-ניהול ברשות.

לפי כל הסימנים, ייתכן שהשי' דורים אכן יתחדשו כימים הקרובים, ובדקהבית ירדה למועד אחר.

ברקוביץ וארואסטי נכרדים סופית (?) מנבחרת ישראל. השבוע שיחקו לכבודם

על הסכסל במישחק בין נבחרת ישראל ואלופת-אירופה: מיקי ברקוביץ ומוטי ארואסטי יושבים על ספסל- המחליפים. כאן תם פרק הנבחרת של שני כוכבי-הכדורסל הידועים.

הטבעה לבן מרסר, שחקנה של הפועל תל-אביב, מטביע'את הכדור בסל. ליד הרגל מבצבץ ראשו של מוטי. היד היא של השופט דויד דגן, המסמן להמשך המישחק. מרסר קלע 23 נקודות.